

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקרא - צו תשפ"ד • עלון מס' 135

השגחה שבועית

למחרת בועז-בצלאל כבר הבין הכול

בועז-בצלאל נכנס בסער לבית הכנסת, "שמעת מה קרה?!" מרדכי הגזים! אני לא מבין למה צריך להיות כל כך קיצוני. מילא לא להשתחוות להמן הרשע, זה דבר שאסור על פי ההלכה, כי הוא עונד עבודה זרה. אבל מה שמרדכי עשה היום, זאת כבר ממש התגרות מיותרת."

ובועז-בצלאל ממשך לספר: "היום המן יצא מהסעודה עם אסתר המלכה, ומרדכי אפילו לא קם בפניו! בשביל מה ההסתה הזאת, כשהכול כל כך רגיש ומסוכן??? כשסוף סוף אסתר המלכה מצליחה להביא את כולם לשלוחן, מרדכי מעצבן את המן הרשע!" החברים ניסו להרגיע את בועז-בצלאל. אמרו לו, "מרדכי הצדיק אינו טועה, גם אם אתה לא ממש מבין איך זה. לא כל דבר אתה אמור להבין". הם אמרו לו שהשיקולים שלו הם גבוהים ונשגבים, והאחריות שמרדכי הצדיק לוקח על עצמו היא על כלל ישראל; אבל, בועז-בצלאל היה נרגז ודאג. הוא האשים את מרדכי בכל הצרות. והנה, כבר למחרת ראו כולם, שדווקא האמונה של מרדכי הצדיק הצילה את כל היהודים.

וכה הם דברי האלשיך הקדוש (מגילת אסתר ה, ט): מרדכי לא השתחוה להמן הרשע, אבל בכל פעם שהוא היה עובר לידו, היה מרדכי קם לפניו מלא קומתו.

כך עד סעודת אסתר המלכה. אחרי שמרדכי ראה כי הקב"ה עם ישראל, וכי אחשוורוש הושיט את שרביט הזהב ונענה לאסתר המלכה, החליט מרדכי כי מעשיו הוא כבר לא מסתכל בכלל לעבר המן, כאילו הוא לא קיים. הוא לא קם ואפילו לא זע ממנו.

וממש כמו שבועז-בצלאל אמה, על זה המן לא היה יכול לסלוח, ולא היה מסוגל לחכות אפילו יום אחד. הוא כבר לא סמך על התוכנית המקורית להרוג את מרדכי בייג' באדר יחד עם כל היהודים, אלא חמתו עלתה עד לשמים והוא תכנן יחד עם אשתו ואוהביו איך להתפטר ממרדכי תכף ומיד. ובדיוק באופן הזה הגיעה המפלה שלו, והוא נתלה על העץ שהכין למרדכי.

האמונה הבהירה של מרדכי הצדיק הייתה ההצלה של כלל ישראל. לפעמים הקב"ה רוצה מהאדם: לך עם האמונה עד הסוף, אל תסתכל על כלום. אין כאן 'המן', אין כאן 'אחשוורוש', אין כאן כלום: יש רק הקב"ה, שהוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ורק הוא מנהיג את העולם, ואין עוד מלבדו; ודווקא במצב כזה תגיע הישועה.

ביום ראשון פרשת פקודי התברשו כל עם ישראל על הבשורה המרגינה בהולדת בנו בכורו של ראש הישיבה, הגאון רבי צבי קושלבסקי שליט"א. בגיל 87.

זכיתי לעלות לשמוע את דבריו, וראש הישיבה, כמרדכי הצדיק בדורו, הולך תמיד עם הבטחון בהקב"ה עד הסוף, הוא לא הסתכל על הרופאים המיאישים, ולא על כל שום אחר, הוא האמין ובטח שבוודאי הקב"ה יושיע אותו. כעת הכל מודים, כי הבוטח בה' לא יבוש לעולם.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הודיה בכל האיברים

לאורו של נר ההבדלה; רגל שמאלית - בה אני פוסע תחילה אחרי תפילת שמונה עשרה; ברכיים - בהן אני נעשה סינדיקנוס לילדים, היינו, שהתינוק הנימול מונח על ברכיו בשעה שהמוהל עושה את מלאכת הקודש. (מכאן אכן נגזרה המילה 'סנדק').

זהו כמובן רק חלק מהרשימה הנפלאה של הקילוס המיוחד, שהיה דוד המלך מקלס לבואר כל עולמים. ופלא הדבר, שכן דוד המלך הוא נעים זמירות ישראל: הוא היה המשבח הגדול והמהלל המופלא בדברי שיר ובשפה מיוחדת ומלוטשת - ועם כל זה, הוא משתבח ודווקא בקילוס שבאיבריו.

אנחנו יודעים שיש כל מיני לשונות של אמירת שבח, כמו: 'הלל', 'שבח', 'הודיה', 'הערצה' וגם 'קילוס'. 'קילוס' משמעותו - שבח לפרטי פרטים, העמקה ופירוט מיוחדים. וכאשר רצה דוד המלך לקלס ולפרט את השבחים שעשה עימו ה', אמר - אקלס בכל האיברים, שהקב"ה ברא אותם, "הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו". בעצם קיומם ופעולתם בכל עת הם מכריזים על הבורא היוצר והעמקה בפלאי בריאתם והנהגתם תביא אותנו להתפעלות מופלאה ולהודאה עצומה, עד ש"כל עצמותי תאמרנה - ה' מי כמוך".

אומר הזוהר הקדוש ששבח זה, "כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך", גדול יותר מהשבח שאמרו בני ישראל בשירת הים, "מי כמוך באלים ה'". וכל כך למה? כי בשבח שעל הים אמרו קודם שלוש מילים ואחר כך שם ה', ואילו כאן קודם אומרים את שם ה', ואחר כך מוסיפים "מי כמוך". ואת השבח המיוחד והנגלה הזה יזמרו לעתיד לבוא, בקרוב ממש, בתחית המתים, כאשר "תחינה העצמות האלה".

זכנו ה' יתברך להללו ולשבחו ולספר הודו, לראות עין בעין בחסדיו המרובים, להתבונן ולהעמיק בהם, ולגלות עוד ועוד פרטים ופרטי פרטים שראוי להודות עליהם ולהקריב בקרוב ממש, בבית המקדש, קרבן תודה.

מה טוב ומה נעים לדבר על עניני ההודאה שבפרשת צו, העוסקת בשלמי תודה. ארבעה צריכים להודות: יורדי הים והולכי מדבריות שניצלו מסכנות הדרכים, אסיר שיצא לחופשי וחולה שנתרפא. המשותף לכולם הוא שכולם קיבלו מחדש את מתנת החיים.

בכל ספר חובות הלבבות מציין רבינו הרבה מאוד פעמים את ענייני שבח ההודאה. בהקדמה לשער הבטחון כותב רבינו 'ירבה להודות לו'. זאת היא מהות של יהודי - הודיה.

כאשר דוד המלך מבקש מהקב"ה "ריבה ה' את יריביו" (תהילים לה), מספר המדרש שהקב"ה שואל את דוד המלך: 'מה אתה עושה לי?' רצונך שאלחם בשבילך, ומה אתה תעשה בשבילי? על זה עונה דוד המלך: "כל עצמותי תאמרנה" - אני משבח אותך בכל האיברים!

הרי לנו חידוש עצום: עד היום ידענו כי שבח והודיה שייכים רק באמצעות איברי הפה - הלשון, החך, השפתיים, השיניים והגרון. גם הלב ידוע כמובן כמודה בכל לבב. והנה במדרש הזה אנחנו נוכחים לראות, כי בכל מצווה ומצווה שעושים טמונה הפנימיות של הודאה לה'. איך נודה לקב"ה על שברא לנו ידיים? נקיים מצוות בידיים; איך נודה על שברא לנו רגליים? נקיים מצוות ברגליים; וכן הלאה והלאה. יש רמ"ח איברים כנגד רמ"ח מצוות עשה, ובכל מצווה ומצווה אנחנו מודים לבורא שבראנו! כמה זה מרומם ומרגש, לגשת כך לקיום מצווה. כל מצווה, אפילו מצווה קלה מאוד, ואפילו מצווה שהיא אינה ב'קיום עשה' אלא מצוות לא תעשה, שנמנעים מלעבור עליה כי כך ציוונו הבורא יתברך - גם זה כבר נקרא שבח לה'.

שכן אמר דוד המלך: בשערות ראשי אני מקיים "לא תקיפו פאת ראשכם", ותפילין אני מניח בראשי; בזקני אני מקים "לא תשחית פאת זקנך"; בעיני מתבונן על הציצית "וראיתם אותי"; יד ימנית - אני כותב בה ומראה בה טעמי תורה; יד שמאלית - בה אני קושר תפילין שך יד; ציפורניים - להסתכל בהן

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

העולם כולו סוער וגועש

העולם כולו סוער וגועש מהפלא המופלא, הגאון רבי צבי קושלבסקי שליט"א ראש ישיבת היכל התורה בהר נוף, זוכה לחבוק בן ראשון בגיל 88. אכן יש ה' במקום הזה. אין מילים לתאר את ההתרגשות. התלמידים מספרים כי הציצו לראות איך ראש הישיבה אווזו בעוללו הרך, ושמעו אותו אומר לו באהבה: אתה נס! עשית צחוק מכל הרופאים!...

בראיון מסעיר ומטלטל שערכנו עמו [ואשר עתיד להתפרסם בשלימותו במגזין "השגחה פרטית" של חודש ניסן] שאלנו את ראש הישיבה איך הוא קיבל את הבשורה, והתשובה שקבלנו כלאחר יד הדהימה אותנו והחזירה אותנו לסיפורי ההוד על צדיקים קדומים: "זה היה אצלי פשוט בתכלית שהשי"ת יתן לי בן. כל השנים התפללתי שאגיע למצב הזה, שיהיה לי פשוט וברור שה' רוצה להיטיב עמי, וכאשר הישועה הופיעה, לא הופתעתי. המצב הזה פשוט וברור לי".

"קוראי השגחה פרטית" אומר ראש הישיבה, "רגילים לשמוע סיפור עם סיום טוב, בטח יגיבו: הנה, אצלו זה הסתיים טוב... אך אני אומר כי כל שישים השנים שהמתנתי היו מתנה מהקב"ה, אני מודה על כל יום".

כדי לשקף קצת את דבריו של ראש הישיבה, איך שהם התרחשו בפועל, ועל הדביקות המופלאה אותה רכש במשך השנים, מספרים לנו התלמידים סיפור מפעים. לפני שנים רבות עלה ראש הישיבה למעונו של הבבא סאלי זיע"א, להתברך מפה קדשו ולקבל טללי חיזוק. הבבא סאלי נתן בידיו בקבוק מים, והורה לו שהרבנית תשתה מזה. ראש הישיבה חזר הביתה ושם את הבקבוק במקרה.

בלילה נכנס הביתה אחד התלמידים שהיה בן בית וישן אז אצלו. הוא היה צמא מאד, לקח את הבקבוק, ושתה אותו עד תומו!!! כמובן שהאכזבה אדירה, אך ראש הישיבה לא אמר מילה. למחרת החלה השפעת המים לתת את אותותיה הפלאיים. כמו ניצוץ אש הפך ללהבה בלבו של הבחור, והוא ניגש אל ראש הישיבה וביקש בצימאון ובעינים דולקות: אני רוצה ללמוד קצת 'קבלה'... הוא הפך מאז לאדם אחר!!

מסיפור זה - מספרים התלמידים בנוכחותו של ראש הישיבה, והוא אכן מאשר זאת בפה מלא - הפיק ראש הישיבה מסר מרטיט: בינתיים, רצון ה' שהתלמידים יהיו כבנים!! תלמידי הם כבני, והבקבוק הגיע ליעדו!! הוא חיזק ורומם את הבן שלי!!

"ואכן, כאשר נולד התינוק לפני כמה ימים", מפטירים התלמידים, "אמר לנו ראש הישיבה: נולד לכולכם אח..."

הראיון המלא, רווי האמונה הצרופה, שיסחף את קוראיו לעולמות מרוממים ולא ישאיר עין יבשה, יופיע אי"ה במגזין "השגחה פרטית" למשפחה בחודש ניסן הבעל"ט. ניתן לשמוע את הראיון עם ראש הישיבה ב'קו השגחה פרטית' בטלפון *6176, לבחור שפת קו התוכן הרצויה, ולאחר מכן שלוחה 5 ולאחר מכן 2

הנהג האדמו"ר

קניית בשותפות שטח גדול באירופה. מישהו קנה אותו בשישים אחוז משווי, ואני שילמתי ארבעים אחוז. השטח נרשם על שם חברה, והחלקים שלי ושל שותפי נרשמו כמניות. לשותף -

מפיצים אמונה ורואים ישועות

כבר הרבה זמן אני מחפשת עבודה. כסגולה לכך החלטתי לתרום להפצת עלונים בשמחה בתי כנסת, וגם להפיץ בעצמי את העלונים באזור מגורי. והנה ברך ה' נושעתי ומצאתי עבודה. המעיין הוא שלמעסיק החדש קוראים 'יונתן', ואני רואה בזה רמז משמיי שאת העבודה הזאת ה' נתן לי.

בברכה, מי אילנית, פ"ת

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציתי להודות למנהלי הקו היקר הזה, קו השגחה פרטית, על כל השיעורים וסיפורי הישועות. בזכות הדברים האלו אני מחזיק את עצמי ואת משפחתי. הקו הרגיל אותי לחיות חיים של אמונה, לראות איך הקב"ה מגיח עליי באופן פרטי, ואיך כל מאורע שקורה לי הוא מאת ה'. חיי נפתחו לגועים ושלווים, הודו לה' כי טוב. יישר כוח לכם.

הסיפורים שהשתבשו...

כמה מקרים שונים שהסתיימו אחרת ממה שהיינו מצופים, והסיבה המשותפת לכך...

הרגשתי מרומה. זה היה ממש לא הוגן

יהודי שרצה למכור את הדירה שלו, ניגש אליי וביקש ממני למצוא לו קונה. אני מתווך. השיטה שלי היא לעבוד על הדירה בבלעדיות. אני לוקח אחריות, ויודע שבעל הבית סומך עליי. יש לי עול מזה, ואני מוכן לעבוד קשה מאוד כדי למצוא את הקונה.

במשך כמה חודשים עבדתי על הדירה הזאת. שילמתי על פרסומים בלוחות השונים, ויזמתי שיחות עם אנשים מכל רחבי הארץ וגם מחו"ל. היו כמה פעמים שהצלחתי להביא אנשים לראות את הדירה, אבל הם הלכו כלעומת שבאו ולא סגרו חוזה.

סוף סוף הגיע קונה רציני. יש לי ניסיון, ומיד כשראיתי אותו, ידעתי שהוא לא הגיע סתם בשביל להפיג את השעמום שלו. הוא ראה את הדירה וחקר אותי על כמה נקודות שעניינו אותו, אבל, בסופו של דבר גם הוא, כקודמי, עזב בלי לסגור חוזה.

די התפלאתי. אחרי ניסיון של שנים, כבר אפשר לזהות מיהו האדם שהדירה מעניינת אותו באמת. והנה, מתברר שטביעת העין שלי מטעה לפעמים.

עברו כמה ימים, ואז התבררה האמת המרה: אותו קונה גילה מיהו בעל הבית של הדירה, עקף אותי - המתווך הבלעדי - וקנה את הדירה ישירות מהמוכר.

הוא חסך את דמי התיווך, ואותי הותיר בלא כלום, אחרי חודשים ארוכים של עבודה מייגעת!

הרגשתי מרומה. זה היה ממש לא הוגן. הקונה קיבל את הדירה דרכי, אני עשיתי את חלקי בהידור רב מתוך ציפייה למשכורת שמגיעה לי ביושר, והנה, מפח נפש שכזה. יכולתי להיות מדוכדך מאוד, יכולתי לצאת מהכלים ולהשיב מלחמה על שני האחוזים שלי, אבל בחרתי אחרת.

אנחנו מנויים על מגזין השגחה פרטית, ואחרי שגם אני וגם בני ביתי מפנימים לתוך העצמות שהכול משמיי והכול בהשגחה, זה פשוט לא התאים לי לריב. המגזין הזה נתן לי את הכוח לקבל הכול באהבה, מתוך אמונה שמה שנגזר עליי יגיע אליי בכל מקרה, בלי כעס ומחלוקת. הקב"ה, שהוא המתווך הגדול והמפרנס לכול, ימלא את חסרוני, וזה פשוט וברור כל כך.

סוף הסיפור היה, כי ברוך ה' אחרי התחזקות באמונה שלי, הקונה תפס את עצמו ושילם את כל דמי התיווך.

כל כך חבל שאת סובלת. תשמעי את העצה שלי, ואחרי כמה חודשים נדבר

אני גרה בדרום הארץ, ובימינו כשאומרים 'דרום', כולם כבר מבינים מה זה אומר. אני חיה בקו האש. כשהתחילה המלחמה, חיי לא היו חיים. כל רעש הקפיץ אותי, וכל אזעקה הכניסה אותי ואת כל המשפחה למתח כזה, שהיה אפשר למות רק מהפחד. בכל פעם שגיליתי שנסארת בחיים אחרי אזעקה, הרגשתי את דפיקות הלב שלי מואצות. הסתכלתי לכל הכיוונים, ורק רציתי לראות שבני משפחתי נשארו בחיים.

לו היו התחושות האלה מתעוררות רק בזמן אזעקה, עוד היה אפשר לחיות עם זה. הבעיה הייתה שהתחלתי לסבול מהתקפי חרדה ששיתקו לי את החיים. יכולתי לשם דוגמה, לתלות כביסה, ופתאום לחוש רעד בכל הגוף, זיעה מוגברת ודפיקות לב

לבקשת

רבים

פתחנו שלוחה

חדשה לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

*6176 שלוחה 2 ואחר כך 9

שישים אחוז מהמניות, ולי - ארבעים אחוז. רישום מסוג זה מקנה לבעל המניות הרבות יותר את הזכות להחליט החלטות משמעותיות ביחס לשטח, מבלי להתחשב בדעת האחרים. אם השותף הגדול מעוניין למכור את השטח, זכותו לעשות זאת, אלא אם כן אביא לו קונה שיתן מחיר גבוה יותר.

יום אחד מתקשר אליי השותף ואומר לי שהוא רוצה למכור את השטח, יש לו קונה. "בכמה?" אני שואל.

והוא נוקב במחיר מסוים, נמוך להחריד. לא בשביל זה השקעתי כל כך הרבה כסף. חשבתי שיש לחכות עם השטח, שהמניות שלו תעלינה, ואז נוכל למכור את הנכס ברווח גדול של כמה מאות אלפי דולרים. הבנתי שיש כאן מעשה של נוכלות. לא ייתכן למכור את השטח במחיר כה נמוך. אולם, אין ביכולתי להתנגד. החוק עומד לצידו של השותף, ואם איני מביא לו קונה במחיר גבוה יותר תוך זמן קצר, הוא פשוט מוכר את השטח גם ללא הסכמתי.

מה אני עושה?

הייתי אובד עצות, ובצר לי נסעתי לציונו של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע. היה זה בכ"א באדר, יום ההילולא שלו, ויהודים רבים הגיעו לציון. שפכתי את נפשי ואמרתי שם את כל ספר התהילים. לאחר שסיימתי הבחנתי ביהודי חשוב שעומד שם, בציון. הייתה לו הדרת פנים, והוא עשה עליי רושם רב. חשבתי שזכיתי לפגוש באדמו"ר או במשפיע עם השגות בעבודת ה' בכלל ובעבודת התפילה בפרט, וחשבתי לעצמי, אספר לו את סיפורי, ואבקש ממנו להתפלל עליי ולהזכיר את שמי אצל הציון.

ממחשבה למעשה, פניתי לאדמו"ר והתחלתי לשוחח עימו ולספר לו על בעיית הכלכלית. הוא ענה לי במאור פנים, ושיתף גם אותי בחייו. התברר שהוא אינו אדמו"ר ואפילו לא בנשיק. יהודי פשוט הוא, נהג מונית בעבר, והיום הוא עוסק באיסוף צדקה למוסדות תורה וחסד.

כמעט אמרתי: סליחה, לא לך התכוונתי לספר את הסיפור... אבל מפני הכבוד המשכתי וסיפרתי את כל העניין. בסיום השיחה אמר לי הנהג, "תן לי את הטלפון שלך".

נתתי לו את מספר הטלפון שלי, ונפרדנו לחיים ולשלום. אני חוזר לארץ הקודש, ואחרי כמה ימים מקבל טלפון מ'הנהג האדמו"ר' - כך כיניתי אותו בליבי. הוא אמר לי, "יש לי ידיד שרוצה לעזור לך. תדבר איתו", והוא נתן לי מספר טלפון של עשיר בעל נכסים.

הידיד מארה"ב התברר כמבין עניין. הסברתי לו שאין לי כל אפשרות להשיג קונה בכוחות עצמי, ואני ממש חסר אונים לגבי המהלך שהשותף רוצה לעשות. הידיד הבין כי אכן יש כאן מעשה נוכלות, והוא מצא את הדרך לסייע לי: הוא התקשר לשותף וביקש לקנות את השטח.

כאן השותף התחרט מכול וכול. הוא אמר שבעצם השטח עדיין לא עומד למכירה, וכך העניין הסתדר. המכירה ירדה מהפרק, ואני מקווה שבעזרת ה', כאשר באמת יעלה ערכו של הנכס, אראה את פירות ההשקעה בסייעתא דשמיא.

אני מלא הכרת טובה לינהג האדמו"ר, שבאכפתיות שכזאת עזר לי כמו שיהודי עוזר ליהודי. לפעמים הקב"ה גורם לאדם לדמיין משהו, כדי להחיש לו ישועה.

(מתוך הבטחון היומי יום שישי פרשת כי תשא תשפ"ד, ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בלוג - סיפור מס' 71)

מואצות, בלי שום סיבה נראית לעין. הפחד על החיים התחיל ללוות אותי כמו צל, כל הזמן.

ידעתי שלא שייך להמשיך כך. האזעקות התרחקו כבר זו מזו, אנשים מהדרום שהתארחו במרכז כבר התחילו לחזור הביתה, ואני תקועה מבחינה רגשית, כאילו המלחמה פרצה אתמול. אני לא מאחלת לאף אחד לחוות את החוויה הקשה הזאת. ידעתי שאי אפשר להמשיך כך, והלכתי לרופא. הוא אמר שאין לי בעיה בריאותית אמיתית, אבל ההתקפים האלה משבשים לי את החיים, ולכן הוא ממליץ לי על כדורים מסוימים להרגעה.

סיפרתי לאחותי על מה שעובר עליי, ושאלתי אותה אם באמת כדאי לי לקחת את הכדורים. פחדתי מתופעות לוואי. אחותי אמרה לי, "כל כך חבל שאת סובלת. תקשיבי לי: תעשי מנוי למגזין השגחה פרטית, ואחרי כמה חודשים נדבר".

עשיתי מנוי. וכי הייתה לי ברירה? כל אשר לו ייתן איש בעד נפשו! אני מקבלת את המגזין, ומגלה שם עולם ומלואו. עולם שלם מוגן ומסודר, מאורגן ומושגח, ואני בתוכו! המסר של האמונה הוא כל כך חזק במגזין. זה לא שמטיפים שם מוסר שצריך להאמין בה, אלא שהמגזין על כל חלקיו נותן לך את ההרגשה שאת בתוך העניין. ה' שומר עלייך! עלייך על הילדים שלי על הבריאות שלנו! כל הדברים המפחידים לא יכולים לעשות לי כלום, כי הכוח נמצא רק אצל הקב"ה!

התחושה החזקה הזאת כל כך מרגיעה, שהמגזין הזה הוא פשוט ישועה. זהו כדור ההרגעה המומלץ ביותר.

במשך שלושה חודשים הם חיו בפירוד נורא. היה נראה שאין כאן שום תקנה. ראיתי זאת, ועיניי כלות

הייתי מעורב בסיפור מאוד מאוד כואב. אני עוסק בעניינים שקשורים לשלום שבין אדם לחברו, ומנסה לעשות שלום. לפני תקופה הייתי בקשר עם בני משפחה שמחלוקת נוראה התגלעה ביניהם. לכל אחד מהם היו טענות אימות זה על זה. ככל ששמעתי את הטענות שלהם, הבנתי שיש כאן הטלת אשמה. אם לא כל ההאשמות האלו, הם דווקא היו יכולים לחיות טוב זה עם זה, אבל תחושות העלבון, הפגיעה וההאשמה היו כל כך נוכחות, שלא היה שייך לדבר איתם.

במשך שלושה חודשים הם חיו בפירוד נורא. זה היה נראה שאין כאן שום תקנה. ראיתי זאת, ועיניי כלות. מה עוד אפשר לעשות כדי להציל את המשפחה הזאת? אמרתי לעצמי, אנסה עוד ניסיון אחד. פניתי לכל אחד באופן פרטי ואמרתי: "תראה, אתה עובר תקופה לא קלה. אתה צריך כוח לתקופה הזאת, ולכן תתחיל לקחת חיזוק. תעשה מנוי למגזין השגחה פרטית, וזה יחזק אותך בתקופה הקשה".

כך אמרתי לשניהם, והתפללתי עליהם.

עוברים כמה חודשים. פתאום מתקשר אליי אחד מהם ושואל, אם אני יכול לעזור לו להחזיר את הגלגל אחורה... אני שואל אותו מה קרה, והוא עונה לי שהוא חשב שוב על כל מה שהיה, ובעקבות הקריאה במגזין הוא מבין שהצד השני ממש לא התכוון למה שאירע בסוף. הכול משמיים, והוא לא ממש אשם בכל ההפסדים שהיו להם.

הצד השני - אותו סיפור. הוא מתקשר ושואל, אולי תעזור לי לעצור את התהליך? אני רוצה לנסות שוב. ההשקפה שלי השתנתה...

אז שתדעו לכם, שאתם פשוט עוסקים בהצלח נפשית. המגזין השגחה פרטית הציל בית בישראל!

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לזכות ש. צ. ו. בני א. מ.
לבריאות איתנה בכל האיברים
ולזכות א. י. ה. בן נ. ר. להצלחה בכל העיניים

בעילום שם לזוג הגון במהרה
בעילום שם להצלחת כל בני המשפחה
ברוחניות וגשמיות

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העיניים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742
או בקו השגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס
סניף 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

ניסוך שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

כשזה מתאים לחברותא

הרה"ג ר' חיים שמרלר שליט"א, מייסד ארגון 'הגפן' לסיוע בשידוכים ובניית בתים בישראל, סיפר לי סיפור מדהים שסיפר לו יהודי מלייקווד:

הבן שלי, בחור טוב שלומד היטב, קיבל הצעה מצוינת. נערה כלילת המעלות, יראת שמיים ממשפחה טובה. ההצעה נראתה לי ביותר, וככל שחשבנו עליה, היא ממש התאימה לנו. אמרתי לשדכן שתשובתי חיובית, ואני מחכה שיקדם את העניין.

השדכן חזר אל הורי הבת. הם בררו על הבן שלי, אולם הם ענו: "שמענו על הבחור דברים טובים מאוד, אבל אנחנו מחפשים משהו ברמה יותר גבוהה, עוד יותר חזק בלימודי."

הבן שלי, שכבר ידע על ההצעה וחיכה במתח לשמוע מה אמר הצד השני, התאכזב מאוד לשמוע שהם אינם מעוניינים בו. אומר את האמת: הבחור שלי ממש מיוחד לדעתי, אבל גם הוא יודע שאם מדרגים אותו ביחס לבחורים אחרים, יש אחרים שנמצאים ברמה גבוהה יותר.

עברו כמה ימים. בני כבר בלע את העלבון, והוא ניגש אליי ואומר לי שיש לו רעיון נפלא. "החברותא שלי, אבא, אתה יודע שהוא משהו מיוחד? הוא באמת בחור ברמה גבוהה. זה הבחור שמחפשים במשפחה ההיא לבת שלהם. אכן, לא היה נעים שהם הורידו אותי, אבל אם היא מתאימה לחבר שלי, אז למה שלא נסייע לו בהצעה טובה?"

הוא שכנע אותי להתקשר לשדכן, ואני ביצעתי את השיחה. העברתי את הפרטים, וקיוויתי שלפחות סייעתי בהקמת בית בישראל. אם לא לבני שלי, לפחות לחבר שלו.

לא עברו ימים רבים והשדכן חזר אליי, והפעם עם תשובה חיובית לגבינו מאותה משפחה. הוא אמר לי שהבחורה התרגשה מאוד מהרעיון. היא אמרה: בחור כזה, שמתגבר על העלבון, וכל כך מפרגן לחבר שלו, ומוכן לעזור גם לנו וגם לו - בחור עם מידות טובות כאלה, אני רוצה!

ואכן השידוך קם והיה, בשעה טובה ומוצלחת.

(מתוך הבטחון היומי יום שלישי פרשת משפטים תשפ"ד, ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 70)

מגרש השלום

מספר יהודי מארה"ב: אני עוסק בתיווך נדל"ן. זהו עסק של קשר רצוף עם הקב"ה. אין הכנסה קבועה, יש חודשים שבהם לא נכנסת פרוטה, ויש יום אחד שבו במכה אחת נכנסת משכורת של חצי שנה. ברוך ה', אני מודה לקב"ה על פרנסתי זו, ורואה בה ברכה.

היה זה לפני החתונה של בני השלישי. קבענו את תאריך החתונה לג' בכסלו תשפ"ד, והתחלנו להתכונן בכל המרץ. כבר בחודש ניסן תשפ"ג סגרתי על יום החתונה עם כל בעלי המקצוע: האולם, התזמורת, הצלם והבדחן. ידענו היכן נערוך את השבת עליה לתורה ואת השבת שבע ברכות, ומי יהיה הקייטרינג שיביא לנו את האוכל. גם חלוקת הסעודות בשבעת ימי המשתה כבר סוכמו. הכול היה סגור ומאורגן, רשום ומסודר.

אחרי פסח מתקשר אליי חמי ומספר לי סיפור כזה: גיסי שיהיה בריא זכה להביא את בנו בברית האירוסין, והוא קבע את יום החתונה של בנו לכ"ח בחשוון! בשבוע שבו תיערך גם החתונה שלנו, בג' בכסלו.

"ואתה מביין", כך מסביר לי חמי, "שאני רוצה להיות גם בשבת עליה"

זה נשמע לי יותר מדי פנטסטי

הייתה לי שיחה מאוד מעניינת עם השכן שלי. הוא סיפר לי שהרב של הקהילה שלנו, שגם אני נמנה עליה, שהוא רב מאוד מאוד חשוב, המליץ לו לעשות מנוי למגזין השגחה פרטית. שאלתי אותו, "ממתי הרב נותן המלצות כאלה? הוא עובד אצלם?"

"לא" - הוא אמר לי - "הוא פשוט רוצה לעזור לאברכים. הרב אמר לי שיש אברך בקהילה שהיה מאוד לחוץ, בעיקר בקטע הכלכלי. ממש לא יכלו לדבר איתו. העניין הכספי הטרד אותו מאוד, והוא לא יכול ללמוד כמו שצריך, ולא לתפקד בבית כמו שצריך. הוא ידע שעבודת ה' נכונה היא בשמחה ובטוב לבב, אבל לא כל כך הצליח לקיים את זה."

לאחרונה הוא שם לב שהאברך הזה נרגע. הוא נהיה יותר ננוח, יותר שקוע בלימוד, וכבר יש לו על הפנים חיוך שמחזיק מעמד קצת יותר מדקה אחת... הרב שאל אותו מה השתנה בחיים שלו, והאברך ענה לו שהוא עשה מנוי למגזין השגחה פרטית, וגילה שהדאגות שלו מיותרות לחלוטין. יש מי שדואג לו, וחבל על כל יום שהוא לא בשמחה. כל האווירה שלו בבית השתנתה לטובה, והוא עלה על המסלול הנכון."

השכן שלי שאל אותי: "תגיד לי, אתה מאמין שהמגזין הזה ככה עובד? זה נשמע לי יותר מדי פנטסטי."

אמרתי לו: "רק מה אתה חושב, שהרב ממציא דברים? הוא סיפר לך על האברך ההוא בלי שם, אבל אני יודע מי זה. אני מכיר אותו מקרוב: הוא סיפר לך עליו!"

פגשתי בו בקאווע-שטיבל, וידעתי שהסוכר נגמר. פחדתי מה הולך להיות עכשיו

החלטתי לעשות מנוי למגזין, אחרי שראיתי מה זה עושה לאנשים. יש לי חבר בקהילה, שעל כל דבר יש לו טענות ומענות. אם האוטובוס לא בא בזמן, הוא מתחיל לקטר על חברת האוטובוסים ועל משרד התחבורה, ועל הציבור כולו שלא מספיק משתף פעולה ולא שולח תלונות לאן שצריך. כשהייתה בעיה במזגן בבית הכנסת, הוא אמר: "אני לא מבין, למה משלמים פה לגבאים? זה לא בסדר מה שהולך כאן". פעם נשבר בדיוק הכיסא שהוא ישב עליו. הוא כמעט שבר את כל הכיסאות שלי גם כן. זה היה ממש לא נעים. האמת היא שריחמתי עליו מאוד, כי פחדתי מה יהיה איתו ועם המשפחה שלו. עכשיו הילדים שלו קטנים, אבל בעוד כמה שנים הם כבר יהיו בשידוכים. קיוויתי מאוד שאף אחד לא יתעניין אצלי עליהם, כי אז אצטרך לומר שהוא טיפוס נרגן, ואני ממש לא רוצה להזיק.

לפני תקופה שמתי לב לשינוי אצלו. הוא נהיה יותר סבלני יותר אכפתי יותר דן לכף זכות. בדיוק פגשתי בו בקאווע-שטיבל - פינת הקפה בבית המדרש, וידעתי שהסוכר נגמר. פחדתי מה הולך להיות עכשיו, אבל הוא אמר, "גם זו לטובה!" הוא חיפש ספר כלשהו, ומצא אותו שלושה מדפים מתחת למקומו הקבוע. והנה, במקום להטיל את האשמה על ההנהלה של אוצר הספרים, הוא פשוט אמר: "אני רואה שהקב"ה רצה שאתאמץ קצת יותר". זה כבר היה מפליא ממש.

כששאלתי אותו מה השתנה אצלו בחיים, הוא אמר לי: "עשיתי מנוי למגזין השגחה פרטית, ואין לך מושג איזה שינוי לטובה זה הביא לחיים שלי!" קודם כול, נרגעתי. עד שהילדים שלו יגדלו, כבר אוכל להעביר אינפורמציה חמה ונעימה על המשפחה הנחמדה והחביבה.

חוץ מזה, אני חושב שגם לי מגיע להכניס משהו טוב לבית שלי, ולכן גם אני עושה מנוי. יישר כוח.

חוגגים שנה

E. Kahana

עם אהבה מנויים של פעם בשנה!

מצטרפים כעת לאלפי המנויים ומקבלים חינם את המגזין המורחב של חודש ניסן

*בתשלום דמי המשלוח בדואר בלבד

- 👉 כתבות מרתקות
- 👉 ראינות מחכימים
- 👉 מדורים לכל הגילאים
- 👉 סיפורים בהמשכים
- 👉 מוסף סיפורים נבחרים
- 👉 מוסף סיפורי קומיקס

הבטיחו לעצמכם ולבני ביחכם חיים נינוחים ושמחים, על ידי המגזין המורחב של 'השגחה פרטית' המחדיר בס"ד אמונה וביטחון שלווה ורוגע לכל בני המשפחה!

שימו לב: המבצע בתוקף עד יום חמישי
כ"ה אדר ב' בלבד! להצטרפות, חייגו כעת:

*6176

(שלושה 3)

או בעמדות 'נדרים פלוס' על שם 'מגזין השגחה פרטית'

לתורה שלך, וגם בשבת עליה לתורה שלו; גם בשבת שבע ברכות אצלך, וגם בשבת שבע ברכות אצלו. וזה כמובן בלתי אפשרי, אם שניכם מחתנים באותו שבוע."

"אז מה אתה מציע שנעשה?" שאלתי את חמי.

"אני מציע שאולי תנסה להזיז את התאריך של החתונה."

מבחינתי זה היה רעיון בלתי אפשרי. למה אני צריך להזיז את החתונה? הרי אני זה שקבע קודם, וכבר סגרתי עם כל בעלי המקצוע. כבר הייתי בטוח שהכול מסודר, ואיך בדיוק אני אמור להתמודד עם רעיון מוזר כזה?

אלא שחמי ידע בדיוק למי לפנות. הוא הסביר לי שאצל הגיס העניין הרבה יותר מורכב ממה שאצלי. שם יש עניינים שונים שמקשים הרבה יותר על שינוי התאריך. "תנסה", אמר לי חמי, "תעשה מאמץ. בשבילי".

אמרתי שאראה מה לעשות, וסגרתי את הטלפון באנחה עמוקה. כעסתי על הגיס וחשבתי, למה הוא היה צריך לעשות לי את זה, ולמה אני צריך לוותר לו, ולמה הוא לא שאל אותי מתי החתונה? ולמה מסבכים ככה את הסבא? למה ולמה ולמה...

לא רציתי לוותר לו. לא רציתי להרים טלפון נבוכ למחותן, ולהתנצל בפני כל בעלי המקצוע שבסך הכול צריכים פרגנה. אבל חשבתי: אם לא אוותר, מה יהיה? כל המשפחה תדבר על זה שהגיס לא מתחשב וקובע חתונה בלי לברר ידיעות בסיסיות. אם אני לא מנסה לפחות לעשות משהו, חמי וחמותי ייקרעו בין שתי החתונות, ולא ייהנו בשום חתונה.

החלטתי שאני מתגבר על אי הנעימות, ומתחיל בסדרת הטלפונים. הראשון הוא כמובן המחותן. המחותן חשב כמה רגעים ולבסוף אמר, "אינ לי בעיה שתזיז את התאריך, אבל כל העניין על הראש שלך. אם אתה מצליח להסתדר עם כל בעלי המקצוע, אני מוכן!" הודיתי לו. ידעתי שגם זה לא קל, אחרי שבראש כבר מוכנס התאריך המיועד. המשכתי עם הסכמתו קדימה. התפללתי להי שיעזור לי למען השלום, ושאצליח להסתדר עם כל בעלי המלאכה ולהזיז את החתונה ללא קושי רב מדי. ואכן, הייתה לי סיעתא דשמיא מיוחדת, והעניין הסתדר על הצד היותר טוב בקלות יחסית. סבב הטלפונים היה קצר יותר ממה שחשבתי, ובשעה טובה נקבעה החתונה ליי"ג בכסלו.

כולם היו מרוצים, ואני שמחתי שזכיתי לעשות מעשה נאצל למען השלום.

תאריך החתונה התקרב, והנה אני מקבל הזמנה לאירוע ענק של מסחר בדירות ובשטחים. מיץ יריד גדלין שעומד להתקיים ב...ג' בכסלו!

לו הייתה החתונה של בני מתקיימת ביום זה, ברור שלא הייתי מתייחס להזמנה זו, אבל הפעם הערב נותר פנוי. נסעתי ליריד לנסות את מזלי, ושם צדתי מגרש מסחרי בשווי של עשרים מיליון דולר. בסיעתא דשמיא מרובה הצלחתי לתווך מגרש זה, וקיבלתי את חלקי, שני אחוז מהעסקה - ארבע מאות אלף דולר!

מעולם קודם לכן לא ביצעתי עסקה גדולה כזו.

עד עכשיו הרגשתי שאני עושה מעשה יפה למען השלום, ואולי גם ראוי להערכה על כך; אולם עתה הבנתי, שהקבי"ה רצה לתת לי שפע רב, וכהקדמה לכך ניסה אותי בניסיון קטן, לראות האם אוותר או שמה אפסיד במבחן.

ברחמי שמיים זכיתי לוותר למען השלום, ולקבל חבילה של סוכריות לכבוד החתונה.

(מתוך הבטחון היומי יום שני פרשת ויקהל תשפ"ד, ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים המתפרסמים בעלון - סיפור מס' 69)

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

שמח שהשליך ממון רב עבור תפילה בציבור

וכן כתוב בספר "שם יעקב": והעיד על הגאון מו"ה זלמן מירל"ש אב"ד דק"ק האמבורג, שפעם אחת הלך לבית הכנסת מעוטף בטלית ותפילין כדרכו, ופגע בו אדם אחד שהיה לו למכור אבנים טובות, ורצה שילך עמו לביתו, והגאון השיב לו שימתין עד שיבוא מבית הכנסת, ובתוך כך מכרן לאחור, והאחר הרוויח בהם כמה אלפים ר"ט, ושמח הגאון שמחה גדולה שהשליך מנגד ממון רב עבור תפילת ציבור.

(משנה ברורה אורח חיים סימן צ ס"ק כט)

בזמן התפילה אין מצוות השתדלות

מאי טעמא משום דהוי ליה לבטוח בשם ה' ולא בטח. פירוש: אולי תאמר שהלך לפרנסתו שגם זה נקרא מצווה, זה אינו, שבזמן התפילה לא הוי מצווה, דהא צריך לילך להתפלל שיתן לו הקב"ה פרנסתו, והוא לא הלך להתפלל, אם כן לא בטח בה'.

(אמרי נועם להגר"א)

ראוי לבטוח בה' שיקבל מה שמוכן לו

מאי טעמא דהוי ליה לבטוח בשם ה'. לפי דברי המהרש"א קאי על אלו אנשים סוחרים הרודפים לפרנס בני ביתם בזמן שהציבור מתפללין, ואינם בוטחים בה' שירוויה גם אחר התפילה ולא יפסיד כלום. ועל דרך זו ראיתי בהקדמה ל"תשובת ברית אברהם", שכתב לפרש מה דאמר דוד המלך ע"ה "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לאורך ימים", דהכוונה בתוכחת מוסר על אנשים סוחרים מופלגים, שאינם קובעים עתים לתורה, ומיד אחר התפילה ממהרים והולכים לחנותם מפחד שלא יפסיד איזה פדיון בשעה זו - ובאמת ראוי לבטוח בה', שכל מה שמוכן לו להרוויח לא יפסיד, והקונים יבואו אליו אחר מכן. וזהו שאמר "אך טוב וחסד ירדפוני" - הגם ש"שבתי בבית ה'".

ולהאמור הדברים נאמרים גם כן על התפילה בציבור, בזמן שהציבור מתפללין לא יבטלו טרדת הפרנסה, דלא יפסיד כלל על ידי זה שמתפלל בציבור בשעה זו.

(פני חיים)

היה לו לבטוח בה'

אמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק: כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד, הקב"ה משאל בו שואל עליו מדוע הוא לא בא, שנאמר (ישעיהו נ, י) "מי בכם ירא ה' שהיה רגיל לבוא לבית הכנסת, שומע בקול עבדו לשמוע בקול השליח ציבור, אשר הלך חשכים אשר עתה הלך למקום חושך ומנע עצמו מלהשכים לבית הכנסת, ואין נוגה לו", ואז אם לדבר מצווה הלך, גם אם הלך למקום חושך נוגה לו יאיר לו, ואם לדבר הרשות שאינו של מצווה הלך, אין נוגה לו לא יאיר לו. ומסיים הפסוק "יבטח בשם ה'" - מאי טעמא מה הטעם שמקפידים עליו? משום דהוה ליה דהיה לו לבטוח בשם ה' ולבוא לבית הכנסת להתפלל, ולא בטח.

(ברכות דף ו ע"ב)

לו, לא בדא ולא בהא, כי חס ושלום שניהם יאבדו, הן התורה והן הפרנסה, כי לא בטח בה'.

ופירשנו בזה הפסוק (איכה א, יא) "כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באוכל להשיב נפש": הנה לחם תרתי משמע, על דרך לכו לחמי בלחמי (משלי ט, ב) זו התורה, ובא המקונן לומר, איך הגיעו לשפלות כזאת להיות נעזבים עד כדי ביקוש לחם להשקט רעבון ביתם - הסיבה לכך היא עזיבת התורה מתוך אמתלא של דאגת הפרנסה, והיינו נתנו מחמדיהם, זו התורה שנאמר בה הנחמדים מזהב ומפז, המירו אותה באוכל להשיב נפש, על כן גם היא עזבה אותם, והלכו חשכים נאנחים ומבקשים לחם ואין נוגה להם חלילה, ונתרחקו בזה מן התורה ומן הפרנסה, כי לא בטחו בשם ה'.

(חידושי מהר"י)

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (נדיפות יתרון למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

E. Kahana

מאות אלפי פטרוני האמונה

מעידים שהם נפטרו מהבעיות שלהם

הצטרפו לאחד ממסלולי הפטרונים וזכו גם אתם בניסים וישועות למעלה מדרך הטבע, בנחת מהצאצאים, בבריאות איתנה ובפרנסה בשפע.

מסלול 1

פטרון 'שכונה שלימה'

וקבלו: הקדשה בעלון. + תפילה קבועה על ידי רבני המכון. + תפילה בכל ערב ראש חודש בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 2

פטרון 'מוקד בתי כנסת'

וקבלו: הקדשה בעלון. + תפילה בכל ערב ראש חודש בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 3

פטרון 'מרכז תורני שכונתי'

וקבלו: זכות התחזקותם של מאות אנשים. + תפילה בכל ער"ח בקבר בעל חובות הלבבות.

מסלול 4

פטרון 'בית כנסת אחד'

וקבלו: זכות התחזקותם של עשרות אנשים. + תפילה בכל ער"ח בקבר בעל חובות הלבבות.

שמות כלל הפטרונים מועברים באופן קבוע לתפילה וברכה אצל

בעל הבטחון מליקוד הרב הצדיק רבי יהודה מנדל שליט"א

להצטרפות לפטרוני האמונה חייג כעת:

***6176**

שלוחה 4

לפתיחת מוקד הפצה חדש - שלוחה 2 או בעמדות 'דרים פלוס' בבתי הכנסת

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקוד

תהיו מרדכי הצדיק...

גם מרדכי הצדיק וגם אסתר המלכה לא התפעלו מכלום. כשהכירו בצדקת דרכם, הם פעלו לפיה. כשמרדכי לא כרע להמן, הכול כעסו עליו ושנאו אותו, ולא רק הגויים אלא גם היהודים. הם טענו שמרדכי גרם לכל הגזרה כאשר לא השתחווה להמן, ומרדכי - היה לו הכוח ללכת נגד כולם.

גם אצל אסתר מצאנו דבר זה. מבואר בגמרא (מגילה טו:) שאחד הטעמים לכך שזימנה אסתר את המן לסעודה עם אחשוורוש, היה כדי שלא יאמרו ישראל יאחות יש לנו בבית המלך, ויסיחו דעתן מן הרחמים. היא הייתה מוכנה להוציא שם רע על עצמה, שכולם יגידו שהיא נתחברה להמן ועזבה את היהודים, והעיקר שיתאמצו בתפילה.

החובות הלבבות כותב, שזוהי החמודה שבמדרגות, ונקראת "השתוות" - שאין אצלו חילוק אם כולם משבחים אותו או כולם מקללים אותו. תמיד אל תפחד לעשות מה שצריך.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל 023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

הדפסה 'פרינטינג-גוט'

חלית העלון הוא, לקרוב את האדם לבורא עולם. חלילה שחוא יהיה זה שיפריע להתפלל ולשמע קריאת התורה.